

Životopis

Dušan Kučera se narodil 21. 2. 1946 v Knapovci v okrese Ústí nad Orlicí. Byl nejmladším ze 6 dětí, mezi ním a jeho nejstarším bratrem byl věkový rozdíl 18 let. Matka pocházela ze Slovenska a byla ženou v domácnosti. Starala se o malé hospodářství. Otec pracoval jako kovář, pocházel z Újezdu u Litomyšle. Rodiče se poznali na Slovensku, když byl otec na vojně.

S rodiči bydlel v domě v Knapovci, 200 m od domu byla otcova kovárna (dnes již zbourána). Matka obstarávala celé hospodářství, chovali krávu, prase, slepice, a měli až 30 hus. V zimě každý týden v neděli se u nich podávala k obědu husa. Jednou do roka se konaly zabijačky. Scházela se často celá rodina a jezdili všichni domů na dovolenou pomáhat s hospodářstvím. Dušan Kučera měl hezké sourozenecké vztahy a těšil se na společné návštěvy.

Dušan nechodil do mateřské školky, ale byl s matkou doma. Navštěvoval od 1. do 4. třídy malotřídku na ZŠ Knapovec. Zde ho otec, velký divadelník, přihlásil do kroužku dobrovolných hasičů a do Sokola. V 5. a 6. třídě navštěvoval Dušan Gymnázium Ústí nad Orlicí. Otec objevil jeho hudební talent a přihlásil syna do hudební školy, kde 2 roky chodil na housle, poté na klarinet. Následně navštěvoval v 7. až 9. třídě ZŠ Hylváty "Ústí 2". Již na ZŠ utvořil první hudební seskupení s partou chlapců. Od 15 let hrál také na kytaru, kterou si vypůjčil od bratra a jako samouk se na ni naučil hrát.

V 15 letech vylétl z hnízda a domů se vracel pouze na víkendy. Studoval 1 rok na Zemědělské škole ve Vysokém Mýtě tzv. "černé řemeslo". Poté přestoupil na opraváře zemědělských strojů v Dolní Lipce u Králík. Vyučil se strojníkem rypadla. Na učilišti potkal při hudebních zábavách, kde hrával s kapelou, svou budoucí manželku a v 19 letech se s ní oženil ve Vamberku. Před vojnu byl 3 měsíce na brigáda v cihelně. Vojnu prožil v Rokytнице v Orlických horách 1,5 roku a poté na Slovensku ve městě Sereď.

Ještě na vojně se mu narodila první dcera. Po vojně bydlel ve Vamberku s manželkou od 1964. V domě žila celá velká rodina. Tchán byl obuvník ve Vamberku, měl v garáži dílnu pro 12 lidí. Po vojně nastoupil v Rychnově nad Kněžnou do podniku Silnice (pod Hradcem Králové), zde měl místo strojník rypadla. Měli s manželkou zažádáno o byt v Rychnově na Trávníku. Nakonec ale od bytu odešla sestra manželky, švagrová, a Kučerovi zůstali v domě ve Vamberku. Od té doby dávali dům do pořádku.

V roce 1968 se narodila 2. dcera. V létě 1968 jel pro sunar, ale samoobsluha byla úplně prázdná. Po roce šedesát osm se lidé chtěli hlavně bavit, a tak Dušan hrával pátky a soboty na zábavách. Měli tehdy obrovskou návštěvnost. Kvůli cenzuře socialistického režimu museli před koncertem sepisovat seznamy skladeb, které jim následně musely být schváleny. Hráli i písně převzaté z ciziny a dcery mu je pomáhaly přepisovat do češtiny.

V roce 1976 se mu narodil syn.

Po sametové revoluci v roce 1989 byl zvolen do zastupitelstva města, kde byl po 2 volební období.

U bagru zůstal zaměstnaný až do roku 1994, poté pracoval soukromě jako podnikatel. Od roku 1994 do roku 1996 jezdil do Holandska frézovat vozovky. V současnosti stále vypomáhá a chodí pracovat.

Dušan Kučera je velký vamberecký patriot. Hraje ve 4 hudebních uskupeních:

Vamberecká dechovka, Uni big band Vamberk, zde je kapelníkem, Lázeňská dechovka, K-Band. Hraje nejčastěji na klarinet, 5 druhů saxofonů, a mnoho dalších hudebních nástrojů.